

Postás Dolgozó

IV. EVFOLYAM, 3. SZÁM.

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

1951 FEBRUAR 16.

KÖSZÖNTJÜK A KONGRESSZUST!

Lehes örömmel készülni az ország dolgozó népe nagy Pártjának kongresszusára. A bányák mélyén, az üzemek zakatoló gépei mellett, a falvakban száz és száz beszélni a kongresszusról és fogják meg keményebben a számat, újabb és újabb eredményeket elérve köszöntik a kongresszust. Jobb és mindinkább eredményesebb munkával köszöntik, üdvözlözik diadalmas Pártunkat, eddigi eredményeink kikovácsolóját, jelenünk és jövőnk zálogát.

Ez a lelkesedés, a pártkongresszus tiszteletére tett versenyvállalások,

klerikális reakció, a baszkodáshoz szokott gentri bürokrácia összefogott Pártunk ellen. Hatalmukba kerítették a többi pártok egy részét és burkolat, de gyakran nyíltan is a régi munkás-, parasztnyúzó rendszer visszaállítására törekedtek.

Folyt a harc, hogy ki győz le.

Folyt a harc, hogy a nép, vagy a népnövényke lesz-e a hatalom Magyarországon. Ekkor ült össze a Magyar Kommunista Párt III. kongresszusa és adta ki a jelszót:

„Ki a nép ellenségeivel a koalícióból. Nem a tökéseknek, hanem a népek építjük az országot.

Az ellenforradalmárokat, az imperialista ügynököket ellen Pártunk programot adott a magyar dolgozóknak és már akkor felvetette a tervgazdálkodás szükségességét. A kongresszus nyomán folyt le a diadalmas harc a belső ellenségeinkkel szemben, készült el a hároméves újjáépítési terv, majd ennek biztosításához megkezdte az államosítást. A fordulat évének megindítója volt a kongresszus.

Pártunk 1948 nyarán tartotta egyetemes kongresszusát. Ez a kongresszus koronázta be a fordulat évét azzal, hogy

megszüntette a magyar munkásosztályunk évtizedes szétválasztottságát

és megteremtette az egységes, dicsőséges Magyar Dolgozók Pártját. Ez a kongresszus már a győzelem jegyében a

„Tied az ország, magadnak építed” jelszavával zajlott le.

A hároméves terv időelőtti sikeres befejezése, öt éves tervünk első esztendőjének — kapitalista viszonyok között elképzelhetetlen — eredményei országunk erősödése, a dolgozók élet színvonalának emelkedése, a munkanélküliség megszűnése, mind-mind Pártunk irányításának, dolgozó népünk Pártunk iránti bizalmának, alkotó készségének az eredményei. Dolgozó népünk gondolkodásába mélyen belevésődött, hogy

a Párt és a nép együtt, összeforrtva legyőzhetetlen erő.

Es most, amikor visszatérünk Pártunk dicsőséges harcára, dolgozó népünk teljesítményeire, eredményeire, még bizakodóbban nézünk a jövőbe.

Ezért lelkesedik és készül több és jobb munkával egész dolgozó népünk, a Magyar Dolgozók Pártja II. kongresszusára.

A kommunista munkáspártok életében mindig hatalmas jelentőségű esemény a kongresszus.

A kongresszuson vitatják meg az elévült munka eredményeit, hiányosságait és a kongresszus határozatokat szabják meg a jövő feladatait. Mostani kongresszusunk kicélzódott nemzetközi helyzetben ül össze. A hatalmukat fenntartani és kiterjeszteni, a profitjukat biztosítani és növelni akaró halálgyárosok, bankárok és lakájai, ügynökeik, a jobboldali szociáldemokraták, a Vatikán, a trockisták, Tilók, az emberiség sörredőke újabb világháború borzalmaiba akarják taszítani az emberiséget. Ezek ellen a halálgyárosok ellen harcolnak szerte az egész világon a kommunista munkáspártok, a nagy Szovjetunió vezetésével a dolgozók száz és százmilliói.

A kommunisták által vezetett békeharcnak kell,

hogy újabb és újabb útmutatást adjon a kongresszus, ezt várják a dolgozók milliói.

Új sikert, újabb eredményeket akarunk elérni a kongresszus út-

mutatása nyomán, békés életünk megvédéséért folytatott harcunkban.

Békét akarunk, szeretjük gyermekeinket, büszkék vagyunk eddig elért eredményeinkre és bizva öröklünk,

a Szovjetunió által vezetett béketábor legyőzhetetlen erejében, hiszünk és bíznak jövőnkben.

Hiszünk, bíznak Pártunkban, szeretjük Pártunkat, amelynek köszönhetjük békénket és megépíthetjük csillogó jövőnköt, a szocializmust. Es szabadságunkhoz, függetlenségünkhez, békénkhez, ragyogó jövőnkhez, a Párthoz való szereletünket tetteinken keresztül bizonyíthatjuk be. Ki mennyit tesz a maga munkaterületén? A bányász, a vasas, a textíles, a postás, a vasutas, a földmunkás, a tervező, a szervező, a mozgalmi funkcionárius, hogyan, milyen ügybuzgalommal végzi el a munkáját, hogyan mutat példát a munka elvégzésében, hogyan segít dolgozó társának, hogy munkáját jobbra, eredményesebbé tehesse, hogyan igyekszik levetni saját felelősségét, hiányosságait, hogyan takarékoskodik a közvagyonnal, értékekkel, hogy fejleszti szakmai és politikai tudását, hogy ezen keresztül mind eredményesebben szolgálhassa népünk, békénk, Pártunk ügyét? Hogyan harcol éberen és engesztelhetetlenül az ellenség minden nemű szándéka és megnyilatkozása ellen?

A tettek bizonyítják a békéhez,

öt éves tervünk célkitűzéseinek végrehajtásához, népünkhez, Pártunkhoz való ragaszkodásunkat. És, hogy Pártunk irányítását minél előbb minél sikeresebben megvalósíthassuk, ehhez az kell, hogy nemcsak szavakkal, hanem tettekkel állandóan javítsa munkánkat, munkaképességeink teljes kihasználásával, munkakészségünk teljes latbavetésével dolgozzunk a haladásért, a békéért, a jövőnkért.

Ezt várja tőlünk dolgozó népünk, Pártunk.

Ahogy dolgozunk, úgy érünk el újabb és újabb eredményeket. Ennek tudata hasonlított minden dolgozót, és ez lelkesíten minden szakszervezeti funkcionáriust és tagot. Funkcionáriusaink legyenek ott a dolgozók minden problémájánál, segítsék a dolgozókat hasznos javaslataiknak a megvalósításában, jogos panaszait orvoslásával. Legyenek egyek a dolgozókkal, kitartó, szívós nevelőmunkával mutassanak rá a béke megvédése és a munka közötti összefüggésre. Tegyük mindinkább szervezettebbé munkájukat és tegyék magukat mindinkább képessé arra, hogy jó példával mozgósítani tudják dolgozó társaikat a Párt irányításainak végrehajtására.

Ezt várja tőlünk a Párt, a dolgozók érdeke és ügye.

Eredményes harcunkra visszatérünk, munkánkat állandóan javítva, erőnket az előttünk álló feladatok végrehajtására központosítva, ellenségeinkre állandóan újabb és újabb csapást mérve készülünk Pártunk kongresszusára, a magyar kommunista nagy seregszemléjére, a dolgozó magyar nép ünnepére.

Eljön a Magyar Dolgozók Pártjának II. kongresszusa!

Básta Rezső

HARCBAN

A KONGRESSZUSI ZÁSZLÓÉRT

Pártunk kongresszusa tiszteletére a Hoffherr-gyár dolgozói által megindított munkaversenyhez szép számmal oszlatkoztak a posta üzemei és hivatalai, hogy ezzel is kifejezésre juttassák Pártunk iránti érzett szeretetüket és hűségüket.

Ezt a szereletet tükrözik vissza dolgozóink munkaversenyvállalásai, amelyekben több és jobb munkával, a minőség megjavításával, anyagtakarékossággal, selejt- és önkéntesegységekkel, a terv teljesítésével, túlteljesítéssel és ezen túlmenően tervén felüli munkával készülnek a nagy ünnepre, a Magyar Dolgozók Pártja II. kongresszusára.

Dolgozóink a vállalások megteremtésén

nagy lendülettel fogtak hozzá vállalati kötelezettségeik teljesítéséhez és ebben már egyes területeken megmutatkoztak az eredmények is.

Ezt bizonyítja a József távb. hivatal eredményeinek kiértékelése, mely szerint a terv teljesítése 107 százalékos és ezzel a tervet két nappal előbbre hozta. A Szabad Nép előfizetőgyűjtés terén az üzem 90 előfizető gyűjtését vállalta és ezidáig már 120 előfizetőt gyűjtött. Ugyanitt az ellenőrző brigád vállalta, hogy az eddigi 9,2 százalékos törlési számárnyit 8,5 százalékra csökkent, s ezt a vállalatát is túlteljesítette, mert a kongresszusi verseny eredményeként a törlési átlag már eddig lecsökkent 7 százalékra és így vállalkozással 20.950 Ft többletvételt értek el.

Igen jó eredmények mutatkoznak a TÁVB. ALKÖZPONTI ÜV-NEL is, ahol a dolgozók 76 százaléka kapcsolódott be a kongresszusi munkaversenybe és tett konkrét, kiértékelhető vállalat. Az üzem vállalta, hogy az

első negyedévi tervét öt nappal előbb fejezi

be és ezt a vállalatát már január 31-én elérte, mert a januári tervet hat nappal előbb fejezte be

Ugyancsak szép eredményt ért el a Lipót építési osztályánál Szűcs Mihály készülékész, akinek átlagteljesítménye a verseny előtt 136—140 százalék volt és a kongresszus tiszteletére vállalta, hogy teljesítményét úgy fokozza, hogy a budapesti távbeszélő szerelői közül az egyéni versenyben a legjobb teljesítményt fogja elérni, ezenkívül versenyre hívja ki az összes budapesti távbeszélőkészítők-szerelőket. A jelenlegi átlagteljesítményével már 165 százaléknál tart.

A JÁRMŰTELEP dolgozói vállalták, hogy január 1-től a kongresszus napjait annyi üzemanyagot takarítanak meg, amennyivel a kongresszus napján az összes postai gépjárművek közlekedhetnek.

Ugyancsak vállalták 400 q szén megtakarítását és eddig 450 q-t takarítottak meg.

A szegedi műszaki htv. dolgozói vállalták, hogy február havi tervüket a pártkongresszusig befejezik és terven felül

március 1-ig

30 km táviróvezetékét építenek

Forgalmi hivatalkák közül kiemelkedik

a Keleti postahivatal, ahol a dolgozók 75 százaléka vesz részt a versenyben és igen jó eredményeket érnek el az anyagtakarékossági vállalatok terén. Az eddigi anyagtakarékosság, amit különböző hulladékgyűjtéssel értek el, 20.577 Ft.

Jól megszervezték a verseny nyilvánosságát, az eredményeket naponta tudatosítják a dolgozókkal. A kongresszus legjobb dolgozóit nemcsak a táblákon ismertetik, hanem a kiértékelés után párperces röpgyűlésen tárgyalják meg, ki hogyan érte el kimagasló eredményeit. Szép eredményt értek el a csomagosztályon azzal, hogy egyes járatokat összehoztak kevesebb anyag esetén és ezáltal

10.000 forintot felüli megtakarítást értek el.

Ugyancsak jó eredményt ért el a FOPOSTA és a hozzátartozó műszaki részleg is, ahol a dolgozók 81 százaléka részt vesz a kongresszusi versenyben és a távbeszélő osztály dolgozói, akik vállalták, hogy

január és február hónapban bontott anyagból fognak dolgozni

és még új anyagot nem is használtak fel.

Ezenkívül kiveszik részüket a Szabad Nép előfizetőgyűjtésben is, amennyiben vállalták, hogy 144 előfizetőt gyűjtenek és ezidáig már 174 előfizetőt gyűjtöttek.

Jó eredménnyel veszik ki részüket a Bp. 10. phiv. dolgozói is. Példa erre Czipo Miklós készülékész osztály, ahol vállalták 6 rádióelőfizetőt, 1 meghatalmazást, 1 Szabad Nép-előfizető-gyűjtést és 150 Ft értékű értékpapírt eladását és ezt a vállalatát már túl is teljesítette, mert 16 rádióelőfizetőt, 8 meghatalmazást, 2 Szabad Nép-előfizetőt gyűjtött és 510 Ft értékű értékpapírt adott el.

A kongresszusi munkaverseny általában szép eredménnyel folyik üzeminkben, hivatalainkban és az eddig elért eredmények lelkesítik dolgozóinkat és el bennük az a tudat, hogy vállalásaikkal, illetve azok teljesítésével mindannyiunk ügyét, a béke védelmét, a szocializmus gyorsabb építését szolgálják.

SZTAHÁNOVISTÁINK

Pruck János tervező-technikus, POTI. A tervezésben elért teljesítménye a 4. negyedévesben 120—125 százalékos. A pontosított bementési szögletet vidéki köztisztviselő tárgyú újítási javaslatával a postának évi 77.000 forintos többletvételt biztosított. A távgepiró-berendezések korszerűsítésében egy nyolc tagú brigád tagjaként vesz részt és csak a beruházási megtakarításban 420.000 forintos megtakarítást értek el. Két tanfolyamon mint előadó működött: 1950 decemberében „Kiváló újtó” oklevelet kapott.

Gyuris László állomáskereső, Teréz távbeszélőhivatal. Októberben 216 százalékos, novemberben 228 százalékos, decemberben 200 százalékos teljesítményt ért el. Előzetesen a helyszínen állapítja meg, a jelfogótáblák elhelyezését és szerelési lehetőségeit. Majd a műhelyben az előre elkészített sablon után 3—4 tábla szerelést egyszerre végzi. A helyszíni szerelésnél ugyancsak jó időkihasználással és beosztással dolgozik.

A szocializmus építésében kitünt üzeink Élüzemkitüntetést kaptak

Az 1950 utolsó évnegyed teljesítménye alapján a posta üzeink és hivatalai közül az alábbiak nyerték el a megtisztelő „Élüzem” címet: „Élüzem” lett a Posta Központi Javitóműhely UV. A műhelyek átlagos teljesítménye 114.9 százalékos. Az üzem tervteljesítése a feltételként kiszabott 110 százalékkal szemben 126.2 százalékos. A teljesítményben ledolgozott munkaórák aránya az össz munkaórákhoz viszonyítva 79 százalékos, a feltételként szabott 60 százalékkal szemben. Az üzem a 4. negyedévében 15.7 százalékos értékben selejtanyagot használt fel. A dolgozók 63 százaléka vett részt a hosszulejáratú munkaversenyben. Az üzemben 13 brigád dolgozik. Az elmúlt negyedévében az üzem dolgozói 31 drb újításai javaslatot nyújtottak be, amelyből 25-öt el is fogadtak.

Budapest Keleti Postahivatal bevételi tervelőirányzatát a 4. negyedévében az előirányzott 25 százalékkal szemben 28.2 százalékkal teljesítette túl. Az egy órára eső mért munkaegység az előirányzott 65-el szemben elérte a 71.5 me/órát.

Harcban a Szabad Nép-kampány sikeréért

A Szabad Nép terjesztéséért folyó harc egyre fokozódó lendülettel folyik az ország minden területén. A postás dolgozók is derekasan kivesszük részüket ebből a harcból, kiváló egyéni és üzemi eredményekkel bizonyítják be hűségüket Pártunkhoz, igazolva, hogy megértették a Szabad Nép terjesztésének fontosságát.

Január 11-től február 5-ig a bevezetett új postás előfizetők száma Budapesten 2.258. Ezzel a Szabad Nép-előfizetőinek száma a postás dolgozók között Budapesten 9.162-re emelkedett.

A fenti eredmény azt mutatja, hogy a harc sikeresen halad előre. Ebben a harcban eddig nagybuda-pesti viszonylatban Budafok 1, Lakihegy, Pestszeri lörinc, a Szakszervezet, Újpest 1. hivatal dolgozói járnak az élen, ahol a dolgozók 100 százaléka fizet elő a Szabad Népre. Szorosan a nyomukban járnak a Kispest 1. Postafőosztály dolgozói, ahol az előfizetők száma 95—96 százalékos.

Az eredmények fokozása érdekében

a postás pártszervezet sajtóankétot rendezett egyes lemaradó üzemekben nívós műsorral. Eredmény a Javitóműhely I.-nél 32. a Jarmútelepen 30 új előfizetővel emelkedett a Szabad Népet olvasók tábora. A Szabad Nép műsorok megrendezését mint jó agitációs módszert mindig több és több hivatal alkalmazza.

A postás dolgozók közül sokan, mint egyéni előfizetőgyűjtők nagy sikerrel vesszük ki részüket az agitációs munkából. A Bp 10. hivatal kézbesítői közül kitünt Boncz János, aki 10 előfizető gyűjtését vállalta és már eddig 24-et szerzett. A Keleti postahivatal dolgozói közül kitünt Gondos István, aki 24-et és Tóth János, aki 21 előfizetőt gyűjtött. A Bp 62. hivattal legjobb előfizető gyűjtője László Mihály, 19 előfizetőt szerzett.

A Szabad Nép előfizetés-gyűjtés terén kommunista példamutatással járnak elől egyes helyeken a

vidéki postahivatalok dolgozói.

A répcsentgyörgyi külterületi kézbesítő szaktárs 88, a pánci egyedül kezelő kishivatal vezetője 60, az emódi hivatal vezetője 52, a recski hivatal vezetője, 49 előfizetőt szerzett. Szarvason a legjobb eredményt Zalabéri 38 és Magyarai szaktárs 28 előfizető gyűjtésével érte el.

A fenti szaktársak tanúbizonyságot tettek arról, hogy látják a Szabad Nép-terjesztés fontosságát és azt, hogy az MDP II. kongressz-

Ugyanakkor a készenléti idő csak 0.49 százalékos. A teljesítményben ledolgozott munkaórák aránya az össz munkaórákhoz viszonyítva a megállapított 72 százalékkal szemben 70.66 százalékos. A hivatal dolgozóinak 79.7 százaléka vett részt a munkaversenyben. A dolgozók 75 százaléka egyéni versenyző. Egyéni tervvel a hivatal dolgozóinak 72 százaléka dolgozik.

Második helyezettek:

1) Budapest 62. postahivatal. Az előírt élüzem-feltételeket az alábbiak szerint teljesítette:

Bevételi tervteljesítés a feltételként szabott 125 százalékkal szemben 125.33 százalékos. Hosszulejáratú versenyben az össz dolgozók 89.7 százaléka vett részt. Az egyéni versenyzők száma a hivatal dolgozóinak 76.8 százaléka.

2) Távbeszélő Alközponti UV. Az üzem dolgozóinak 3 havi átlagteljesítménye 129 százalékos. Munkaversenyben a dolgozók 85 százaléka vett részt, az egyéni versenyzők száma az összlétszám 54 százaléka-nak felel meg.

szusa előkészületeinek fontos része a Szabad Nép példányszámának és olvasottságának növelése.

A jó eredményt elérő üzeink mellett azonban sajnos vannak olyan üzeink is, ahol az aktívák és a dolgozók eddig nem vették ki részüket megelégedően ebből a harcból. Pl. a Javitóműhely II., ahol részortmunkának tekintik a Szabad Nép terjesztését, valamint a Teréz kp., ahol az összes dolgozók 40 százaléka fizet csak elő Szabad Népre.

Vannak hibák....

Egyes szakszervezeti bizottságaink és funkcionáriusaink munkájában is vannak hibák, elhanyagolták a Szabad Nép terjesztését, nem mozgósították a dolgozókat. A kultúrszervezetek nem működtek a Szabad Nép terjesztésének érdekében. Az egyéni elért jó eredményeket nem tudatosították. A jó agitációs módszereket nem ismertették. Nem foglalkoztak vezetőségi és bizalmi értekezleteken a Szabad Nép terjesztésével. A szakszervezeti funkcionáriusok nem mindenhol vették ki részüket az agitációból.

Szakszervezetünk elnöksége

1951 január 11-én foglalkozott a Szabad Nép terjesztésével és a szakszervezeti aktívák fokozottabb bekapcsolása érdekében határozatot hozott, melyet minden szakszervezeti bizottságnak vezetőségi értekezleten le kell tárgyalnia. Meg kell vizsgálniuk eddigi munkájukat és mind szélesebb körben kell alkalmazniuk az eddigi tapasztalatokat.

A postás pártbizottság a verseny lendületének fokozása érdekében az 5 legjobb eredményt elérő üzemek részére versenydíjakat fog kiosztani. A kiértékelésnél az üzemek létszámát is figyelembe vesszük és ezért az üzemeket öt csoportba osztottuk: I. csop. 1—50-ig, II. 50—100-ig, III. 100—200-ig, IV. 200—500-ig, V. 500-on felüli létszámú üzemek.

A Szabad Nép-kampány utolsó hetének sikere érdekében az agitáció minden formáját fel kell használni dolgozóinknak. A pártszervezet vezetősége, a DISZ és a tömegszervezetek közötti verseny lendületének fokozásával az egyéni agitáció kiértékelésével, javításuk üzeink munkájukat. Ne felejtjük el, hogy Pártunk vezetősége a postásokra bízta a Szabad Nép terjesztését a kampány befejezése után is. Mutassuk meg, hogy méltók vagyunk a bizalomra és a kampány befejezése után is lendületesen vesszük tovább Pártunk központi lapjának a Szabad Néprek terjesztését.

CSAKI LÁSZLÓ

Élüzem lett a Javitóműhely

Szép ünnepségs volt február 6-án a Javitóműhely UV-nál. Megkapták az élüzem kitüntetést, s tulajdonosai lettek a miniszteri vándorzászlónak. Mindkettő addig maradt tulajdonukban, amíg azt el nem ragadják tőlük, más, — jobb eredményt elérő üzemek.

Az élüzem kitüntetés igen nagy lelkesedést váltott ki az üzem dolgozóiból, s ma már azt számolják, hogyan lehetnének a kongresszus legjobb üzemi vállalatává. Nézzük, hogy valósulhat ez meg, hogyan készülnek a kongresszusra?

Az üzem 639 dolgozójából 347 tett kongresszusi felajánlást. Ez nem túlságosan magas szám, azonban nagyra emeli értékét az, hogy akik felajánlást tettek, azok felajánlása egytől-egyig kiértékelhetők, megfoghatók.

Vállalásuk a terv túlteljesítésén alapul, s ennek elérésére mozgósították a dolgozókat azzal, hogy minden dolgozó munkapadjá fölé odatették az egyéni tervlapot, amire felírják a munkára kiadott időt, s munka elvégzésével a teljesítés idejét.

Ezzel elérték azt, hogy a dolgozókna a műhelyekben

állandóan szemük előtt van tervük,

látják világosan, hogy hány nappal teljesítették túl, vagy maradtak le tervük teljesítésében. Az egyéni eredményeket aztán műhelyenként eredménytáblára viszik át. A Jelző műhelyben pl. a „Béke-megvédéséért” táblára írják ki a legjobb eredményt elérők neveit, teljesítményeit, s akinek neve utolsónak van feltüntetve, az igyekszik másnap jobb teljesítményt elérni.

A következő lépés az emléklapok munkahelyek fölé való kifüggesztése volt, serkentve a dolgozókat, még jobb eredmények elérésére.

A Javitóműhely dolgozói levelet intéztek Rákosi elvtárshoz. Vállalták, hogy negyedévi tervüket a kongresszus tiszteletére 3 nappal hamarabb befejezik. Ennek becsülettel eleget tettek, mert már eddig előbbre hozták tervüket 3 nappal.

Nézzük most az anyagtakarékossági kérdést. Az üzem vállalta, hogy az

új anyag felhasználását 10 százalékkal csökkentik.

Uj anyag helyett roncsanyagból építenek. Sajnos vállalatukra nem tudnak pontos választ adni, mert a kiértékelés most van folyamatban. Ez a kérdés azonban a Javitóműhely legszűkebb keresztszámát világítja meg. Ismeretes, hogy az országban a fasiszta háború tömérdek postai berendezést tett tönkre. A roncsok nagy részét a Javitóműhelyben gyűjtötték össze egy óriási nagy raktárban, ahol a selejtezéssel kb. 15—20 ember foglalkozik. Mondhatnánk ebből el a Javitóműhely, illetve jobb mondva, ebből kellene élnie! Ez a 15—20 ember azonban kevés a roncsok átválogatásához s csak kullognak a műhelyek kívánságai után. Így fordul elő, hogy egy sürgős munka elvégzésénél sokszor fel kell hányni, feldobálni a roncshegyeket.

A Javitóműhely decemberi átlagteljesítménye 113 százalékos volt. Ahhoz, hogy a kongresszus legjobb üzemi vállalata lehessen, 120 százalékos átlagot kell elérnie.

Mi úgy gondoljuk, hogy ezt elérhesse, legelőször is

meg kell erősíteni a roncskitermelő csoportot

hozzaértő szaktársakkal, akik a felhasználható anyagot rováncsszám szerint polcokra raktározni. Ezzel biztosítani tudnak a műhelymunkák folyamatoságát. Ezzel különösen kiküszöbölhetnék azt a kényszerűséget is, hogy az anyag előzetes biztosítása hiányában egyik munkafolyamat megzavarja a másik munkafolyamatot.

A kongresszus tiszteletére ötszázalékos önköltségvállalást tettek a dolgozók. Ezt túl is lehetne teljesíteni az előbb elmondottak megszívlelésével, hiszen csak 917.000 Ft-os anyagfelhasználásból 126.000 Ft-ot takarítottak meg roncs távbeszélő

és kapcsoló alkatrészekből, valamint használt vasanyagból.

A Javitóműhely vállalta azt is, hogy a

normán alul teljesítők számát 6 százalékra szorítja le

a műszaki vezetés segítségével, jó munkamódszer átadással. Ezt eddig teljesítették. A lemaradók zömét felzárkóztatták. A cserepesek, bádogosok azonban egy-kettő kivételével még mindig lemaradnak a nyári „szük” normára hivatkozással. A műszaki vezetésnek meg kell találnia a módját annak, hogy ezeket a szaktársakat is felzárkóztassák.

A norma teljesítésében a szaktársak vegyék példának a Szabadságharcos brigádot, amely vállalta, hogy a kongresszusra sztahanovista brigáddá fejlődik s már most is 140 százaléknál tart. Vállalása különösen jelentős, mert 200 tönkrement telefonfülkét kell helyreállítani. A brigád tagjai, Orlic, Utrata és Kronberger szaktársak máris vállalták, hogy a kongresszus után még feljebb emelik teljesítményüket s ezzel járulnak hozzá a Szovjetunió vezetete hatalmas békétábor erősítéséhez.

A műszaki értelmiség

munkamódszerátadással siet a dolgozók segítségére. Eddig ugyanis a dolgozói mechanikusan megtanulták a távbeszélő A-B-C ágának a bekötését. Most megtanulják az elméletét is. Tudják mi a jelentősége és a szerepe a három ágnak.

A sok jó tervtúlteljesítési felajánlás mellett azonban hiányosságok vannak a takarékoság felaján-

Ifjúmunkásaink a kongresszus sikeréért

Dolgozó népünk és közte ifjúságunk is nagy lendülettel készül az MDP II. kongresszusára. A Hofherr-gyár dolgozóinak felhívására csatlakozva a versenyvállalások erejével járulnak a kongresszus sikeréhez, a szocialista haza felépítéséhez, a béke védelméhez.

A postás fiatalok is, — megértve a versenymozgalom kiértékelésének jelentőségét —, részesei annak a harcnak, amit hazánk dolgozó népe vív a versenyvállalások teljesítésével, illetve túlteljesítésével a kongresszus sikeréért.

Pártunk II. kongresszusára 1400 postásfiatal tett munkafelajánlást.

Ez alkalommal elmondhatjuk azt, hogy a DISZ-tagok jó példával jártak elől több üzemünkben, a DISZ-tagok 100 százaléka tett felajánlást.

Különösen kiemelkedik a Lágymányos távb. hivatal. Itt két ifjúmunkás kivételével minden ifi tett felajánlást. A Béke-brigád 6000 forintos megtakarítást ért el. Az Ordasi-brigád 112 százalékos vállalt s ezt eddig 142 százalékosra, 7000 forint megtakarítással teljesítette.

Említésre méltó az Átviteltechnika DISZ-szervezetének jó munkája. Itt minden ifjúmunkás tett felajánlást. Kiemelkedik a 8 tagú „Szabadság” ifjúbrigád, amely egy roncs készülek javítását vállalta és újítások bevezetésével a készülek javítását 1000 százalékos teljesítéssel végezte el, ez 144 munkaóra megtakarításának felel meg.

Az egyéni vállalások közül kiemelkedő Bérés Sándor 118 százalékos teljesítése, Lehotka János 370 százalékos teljesítése és Schmidt Béla 125 százalékos teljesítése. Az anyagtakarékosság terén a Kábel 3-as üzem DISZ-szervezete 1368 forintos megtakarítást vállalt s ezt a megtakarítást 6087 forintra teljesítette. A Helyközi- és József távb. hivatalban Keresztess János ifjúmunkás 122 százalékos vállaltását 164 százalékosra, Poracai Tamás 115 százalékos vállaltását 142 százalékosra teljesítette. A Lipót távb. hivatalban a Ságvári-ifjúbrigád vállalta, hogy a kongresszus tiszteletére sztahanovista ifjúbrigáddá alakul, eddig 174 százalékos eredményt ért el. A Főposta DISZ-bri-

lásoknál. Bár 157-en tettek ilyen felajánlást, szélesíteni s a termelékenység fokozása szolgálatába állítani nem tudják, mert nincs jó anyagnormájuk, az eredmények csak hó végén jönnek ki globálisan. Egyénileg a dolgozó, a válláló nem tudja meg, mit, s mennyi anyagot takarított meg.

Ugyanez a hiányosság áll a minőségi vállalásokra is. 142-en tettek ilyen felajánlást, de a munkaátvevő nem tudja kimutatni, kinek, s hány selejtes darabot adott vissza. Hiányosság még az is, hogy az adminisztrációs dolgozók közül kevésnek van jó konkrét vállalása.

Összefoglalólag megállapíthatjuk, igen jó a versenyhangulat az élüzemkitüntetés átadása után a Javitóműhelyben. A Pártszervezet irányításával a szakszervezet jól szervezi, s jól mozgósítja a dolgozókat újabb sikerekre. Az élüzem kitüntetésre méltán szolgáltak rá. De éppen ezért, mert élen járnak, mutatunk rá komolyabban a kiküszöbölendő hiányosságokra.

Ha ezeket a Javitóműhely megszívleli, akkor könnyen lehet a posta „legjobb üzemi vállalata”.

A pártszervezet, szakszervezet, szakszervezet feladata most, hogy tovább mozgósítson a hibák kijavítására, hogy február 24-én Pártunk kongresszusára az üzem büszkén jelenthesse népünk szeretett nagy vezérének Rákosi elvtársnak, hogy jól dolgoztak, s jó munkájuk jutalmaképpen ők is esélyesei lettek a legnagyobb kitüntetésnek:

Pártunk Központi Vezetősége zászlajának.

GARAMVÖLGYI ANDRÁS

kongresszus tiszteletére tett vállalásokat már eddig 30 ifjúmunkás teljesítette.

Az eredmények mellett természetesen minden szervezetünkben többé-kevésbé hiányosságok is előfordulnak. Így a Javitóműhely I-ben az ifjúmunkások elkéstek a felajánlások megételével, ezt a hibájukat szerezésére hamarosan észrevették és kijavították. Biztosnak tartjuk, hogy ezt a kezdeti hibát a vállalások teljesítésén keresztül ki fogják javítani és szorosan felzárkóznak a többi, jó eredményeket elérő szervezetek mellé. A hiányosságok kijavításának igen jó példáját a Kisérleti Állomás mutatja. A felajánlások szervezésével a DISZ-vezetőség kezdetben nem foglalkozott olyan döntően a kérdéssel, azzal magyarázva ezt, hogy a munkaverseny szervezése a szakszervezet feladata. Ezt a hiányosságot azonban időben észrevették, nagyobb súlyt tettek az agitációra és így elérték, hogy négy ifjúmunkás kivételével minden ifjúmunkás felajánlást tett.

Eddig öt ifjúmunkás teljesítette vállalását és új vállalként elhatározták, a kongresszus tiszteletére készülő ajándék erősítő részének az elkészítését.

A munkafelajánlások szervezését összekapcsolták fiataljaink a Szabad Nép-kampánnyal kapcsolatos feladatokkal, és a politikai körök munkájának megjavításával.

A postás DISZ-szervezetek eddig 345 egyéni Szabad Nép-előfizetőt gyűjtöttek.

Példát mutatnak az Erzsébet távb. központ fiataljai, akik kivétel nélkül mind előfizetnek a Szabad Népre. Az Alközponti UV ifjúmunkásai 41 egyéni előfizetőt szereztek. A Budapest 72-es szakszervezet vezetősége vállalta, hogy megavítja az eddig rosszul működő politikai kör munkáját. Ezt a vállalkást már teljesítették. Ezek az eredmények mind azt mutatják, hogy ifjúmunkásaink megértették a vállalások jelentőségét és lelkesen csatlakoztak ehhez a szocialista versenyhez. Tudják ezek az ifjúmunkások, hogy mit köszönhetnek Pártunknak és szeretett Rákosi elvtársunknak. Nem utolsósorban tudják azt is, hogy ezeket az eredményeket békében érték el és csakis békében tudjuk eredményeinket továbbfejleszteni.

Ifjúmunkások! A vállalások mielőbbi teljesítésével készüljétek az MDP II. kongresszusára.

(Monostori József)

„Nem vagyunk hajlandók apánk, anyánk, testvéreink gyilkosaival együtt harcolni...”

A postás dolgozók a kapitalista országokban is egyre erősebben, elszántabban harcolnak a békéért, mert látják, hogy népellenes kormányaik az eszevesztett fegyverkezés terheit a dolgozók vállaira rakják s ezáltal életszínvonaluk napról napra csökken. Nem hajlandók idegen érdekekért harcolni és egyre élesebben fordulnak szembe vezetőikkel, akik a Wall-Street bankárainak fizetett lakásai.

Ennek adnak kifejezést a francia postás dolgozók szakszervezeti lapjuk, a Federation Postale januári számában is.

„Jogos követeléseink teljesítésére nincs fedezet, mert minden pénz a háború előkészítésére kell. Rádadásul vezetőink újból fel akarják fegyverezni a hitlerista pribékeket, akik kiheheztették, kirabolták, halomra gyilkolták és elhurcolták a francia nép színe-javát. Ez a megdöbbentő hír mélységes aggodalommal és megvetéssel tölti el minden postás dolgozót, politikai meggyőződésére, vallásáról való tekintet nélkül, akik megígérték a megszállás borzalmait. Arra akarják kényszeríteni katonáinkat, hogy a hirhadt Atlanti hadseregben egy tengerentúli importált führer vezetése alatt apjuk, anyjuk, testvéreik megkínzóival, gyilkosaival harcoljanak együtt.

Párizs népe és közöttük a postás dolgozók is, erőteljesen tiltakoztak az amerikai „fővezér” megérkezése alkalmával. Hasztalan dühöngtek a kormány amerikai zsoldban álló lakásai, azt hitték, hogy a fasisztákra emlékeztető megtorló intézkedések életbe léptetésével elriasztják majd a postás dolgozókat az országos tiltakozó mozgalomban való részvételtől.

De a postás dolgozók áthatva az igazi hazafiasságtól és őszinte békevágytól, rendületlenül folytatják a harcot.”

Tiltakoznak a német postás dolgozók is a fegyverkezés ellen. Ezt bizonyítják a Rajnán túlról érkező postások levelei, amelyekben a következőket írják:

„A francia postás dolgozók segítségét és együttműködését kérjük. A német postások megértik, hogy csak közös összefogással hátríthatjuk el a nyomort, pusztítást és szenvedést hozó háborús veszélyt.”

A francia postások ennek a felhívásnak a jegyében csatlakoznak a német újrakezdet ellenző mozgalomhoz. Pl. egyik Marseille-i kis hivatal 16 dolgozója közül 14-en, a párizsi postai gépkocsivezetőknek pedig 85 százaléka csatlakozott ehhez a mozgalomhoz.

A francia postás dolgozók fizetése napról-napra csökken

„A kis- és középfizetésű postal alkalmazottak megélhetési viszonyai napról-napra meglepő gyorsasággal rosszabbodnak. Az árak január hónapban is tovább emelkedtek. Párizsban a gáz árát köbméterenként 25 frankról 50 frankra emelték. Egy átlagos postás dolgozó fizetése 15–17.000 frank között mozog. A levesnek való marhahús ára viszont 600 frank.”

(Ha összehasonlítjuk ezt a mi helyzetünkkel, láthatjuk, hogy egy párizsi postás szaktársunk 300 köbméter gázt, vagy 25 kg marhahúst tud venni egyhavi fizetéséből, átlagos havi keresete pedig 200–250 magyar forintnak felel meg.)

A kapitalista sajtó mesterkedéseit leplezi le az osztrák postások lapja, a Nachrichten februári száma, amikor a következőket írja:

„Újságjaink, képeslapjaink oly egyformák. A napilapok szenzációkkal, gyilkosságokkal vannak tele. A képeslapokból megindító dolgokat tudunk meg hercegekről, filmcsillagokról, sportnagyságokról és egyéb szellemi-bélt nagyfejűekről. De bizony mit sem tudunk és mit sem írunk arról, hogyan élik a dolgozó emberek nálunk és másutt, mit csinálnak, milyen gondok, milyen gondolatok foglalkoztatják őket. Főleg a mi népi demokratikus szomszédainkról kellene, hogy hímertően tájékozottassanak bennünket, hogy magunk is megérthessük és magunk is képet alkothassunk...”

(A cikk további része hiányzik, úgy látszik a kapitalista cenzúra nem tartotta a közlését „helyesnek”.)

A francia postások nagy számban vettek részt a január 9-i „Menjen haza” felkiáltásokkal kísért Eisenhower-ellenes tüntetésben. Erről a francia szakszervezeti lap a következőket írja:

„A legfelső szakvezetés természetesen nem jó szemmel nézi ez irányú megnyilatkozásainkat.

Paoli ellenőrt, Jaquen felügyelő szaktársat és Odette Cochand kezelőnő szaktársnőt felfüggesztették állásától azért, mert ebédszünetben a németek újrakezdetének veszélyeit fejtegették és tiltakozásra hívták fel dolgozó társaikat.

Nyolc arcuilli kézbesítőt pedig azért függesztettek fel, mert január 9-én tiltakozásuk jeléül beszüntették a munkát. Micheline Cambusot távbeszélőkezelő szaktársnőt szintén felfüggesztették, mert röpiratosztogatásért letartóztatta a rendőrség.

Az ilyen módszerek félelem helyett gyűlöletet váltanak ki a postásokból. Tudják jól, hogy szaktársaik ezért harcolnak, amiért ők: a vezetés fasiszalódása ellen, emberibb munkafeltételekért, a béke megmenntéséért, hogy a hadiköltségvetés alapján eltérő milliárdokat jöletünk emelésére fordítsák.”

A hírlapterjesztés harci feladata!

Bebírt elvtárs, közlekedés- és postaügyi miniszter, a nagybudapesti postás pártszervezet küldött-választó értekezletén, felszólalásában hangsúlyozta, milyen fontos, új munkakörrel bízza meg Pártunk és Rákosi elvtárs a postás dolgozókat.

A postás dolgozók lelkesedéssel fogadták ezt az új megbízatást. Tudatában vannak, hogy milyen hatalmas jelentőségű az, ha Pártunk lapja és általában a szocialista sajtó, minél gyorsabban és zökkenőmentesebben jut el minden magyar dolgozó kezébe.

Tapolcán Lelkes szaktárs

a hírlapfelelős, nevéhez méltóan mint a hírlapterjesztést létesített. Természetesen, ahol a vezető jól végzi munkáját, az meglátszik az eredményeken is. Kiss Péter szaktárs kézbesítő a Szabad Nép-kampány első napjaiban 30 új előfizetővel emelte a tapolcai előfizetők népes táborát.

Sőjtörön, Bánokszentgyörgyön, Káptalanfalván, Környén, Sárvár 1. és Tatabánya 3. sz.

hivataloknál a hírlapfelelősök és a kézbesítő szaktársak eddigi munkája biztosították arra, hogy a rájuk bízott feladatokat jól fogják végezni a jövőben is.

A felsorolt postahivataloknál a szaktársak politikai öntudattal párosított szaktudással végzik munkájukat és nem véletlen, hogy jól működő hivatalaink hírlapfelelősei a Párt helyi szervezetével és a helyi tömegszervezetekkel jó kapcsolatot teremtenek és tartanak fenn.

Az sem véletlen, hogy a jól működő hivatalokban a siránkozások és sópánkodások helyett örömmel állapították meg a kézbesítő szaktársak, hogy havonta 2–300 forintot többletjövedelemre tettek szert.

De vannak viszont olyan helyek is, ahol a hírlapfelelős és sok esetben a kézbesítő szaktársak sem értik meg a hírlapterjesztés politikai jelentőségét.

Hetesen a volt kézbesítői le kellett váltani, mert nem akarta a lapokat terjeszteni. A jelenlegi kézbesítő szaktárs fél hónap alatt négyszer annyi lapot adott el, mint elődje. Ez is azt bizonyítja, hogy egy-egy hely-

ségben nem azért nem fogja a lap, mert a dolgozók nem veszik, hanem azért, mert rossz a terjesztés.

Komoly hiányosság még,

hogy egyes szaktársak bokros elfoglaltságukra hivatkozva nem tanulmányozzák át a hírlapkezelési utasítást.

Egervár postahivatal vezetője pl. „nemes egyszerűséggel” szögyenkezés nélkül vallotta be, hogy azt még nem is tanulmányozta át.

Martonvásár szigetként áll a postai hírlapterjesztés dunántúli területén. A hírlapfelelős nem akar tudni arról, hogy Dunántúlon a posta már átvette a hírlapterjesztést és ezt a munkát teljesen a volt bizonmányosra bízta.

Magyarkeresztúron a hírlapfelelős egyáltalában nem törődött a lap terjesztésével.

A fenti példák azt mutatják, hogy a hírlapterjesztéssel a postás dolgozók komoly felelősséget vállaltak magukra, és feladatukat csak akkor tudják maradéktalanul végrehajtani, ha a hírlapterjesztés során kiküszöbölnek munkájukból a még fennálló hiányosságokat. Ez minden postás dolgozónak kötelessége, mert a Párt bízza ránk ezt a feladatot s mert mindannyiunk közös érdeke, hogy Pártunk sajtóját minden magyar dolgozó percnyi pontossággal, zökkenőmentesen kézhez kapja.

Váradi István,
Postafőosztály

Komoly hiba volt az is, hogy a szakszervezet vezetősége nem foglalkozott a hírlapterjesztés kérdésével fontosságának megfelelően. Folyó hó 8-án elnöki, 9-én központi vezetőségi értekezleten tárgyaltuk meg a problémákat és határozatok hoztunk a munka megjavítására. — Szerkesztőség.

Pártunk irányításával,

a szakszervezet és szakvezetés közös tárgyalásokon beszélte meg a hírlapterjesztés módjait és jelenleg a dunántúli megyék postahivatalai már mind részt vesznek a hírlapterjesztésben, az ország többi hivatalai pedig részben március 1-től, (szegedi és Debreceni igazgatóság), részben pedig április 1-től, (Budapest, valamint Pest, Nógrád, Heves, Borsod, Abauj, Zemplén megye) kapcsolódnak ebbe a munkába.

Ezentúl tehát ezeken a területeken a posta végzi a hírlapok házhoz kézbesítését, árusítását és az előfizetési díjak beszedését is.

Ezeket a feladatokat dolgozóink kezdtől fogva jó eredménnyel látják el.

Azonban az újszerű hírlapárusítást és az előfizetésgyűjtési szolgáltatást szorgalmas tanulással és tapasztalatgyűjtéssel kell megtanulni.

A posta szakvezetősége Cserfőten, Zircen, Keszthelyen és Hajdúszoboszlón hírlapkezelő tanfolyamokat tartott, s az ezen résztvevő szaktársak az ott tanultakat máris hasznosítják munkájukban. Voltak olyan szaktársak, akik a tanfolyam elvégzése előtt politikai öntudatuk hiánya miatt lebecsülték a hírlapárusítást és azt „rikkanccsmunkának” tekintették. Ezek a szaktársak nem érezték át,

hogy a szocialista sajtótermékek terjesztésével a szocializmus építését és a béke megvédését szolgálják.

Ezek a szaktársak még nem ismerték fel, hogy becsületes munkájukkal a szolgálat keretén túlmenően politikai hivatást töltenek be akkor, amikor Pártunk lapját,

„százszáz mindennapi kenyérért”

dolgozó társaikhoz eljuttatják.

Azok a szaktársak, akik ezeket a tanfolyamokat elvégezték, már látják a szocialista sajtó fontosságát és lelkesen részt vesznek a hírlapterjesztés munkájában. Ezeknek a szaktársaknak a hírlapterjesztéssel bérük is lényegesen emelkedik. Pl. január 21-én a győrszentiváni postahivatal dolgozói lapárusítással reggeltől délig közel 20 forintot kerestek.

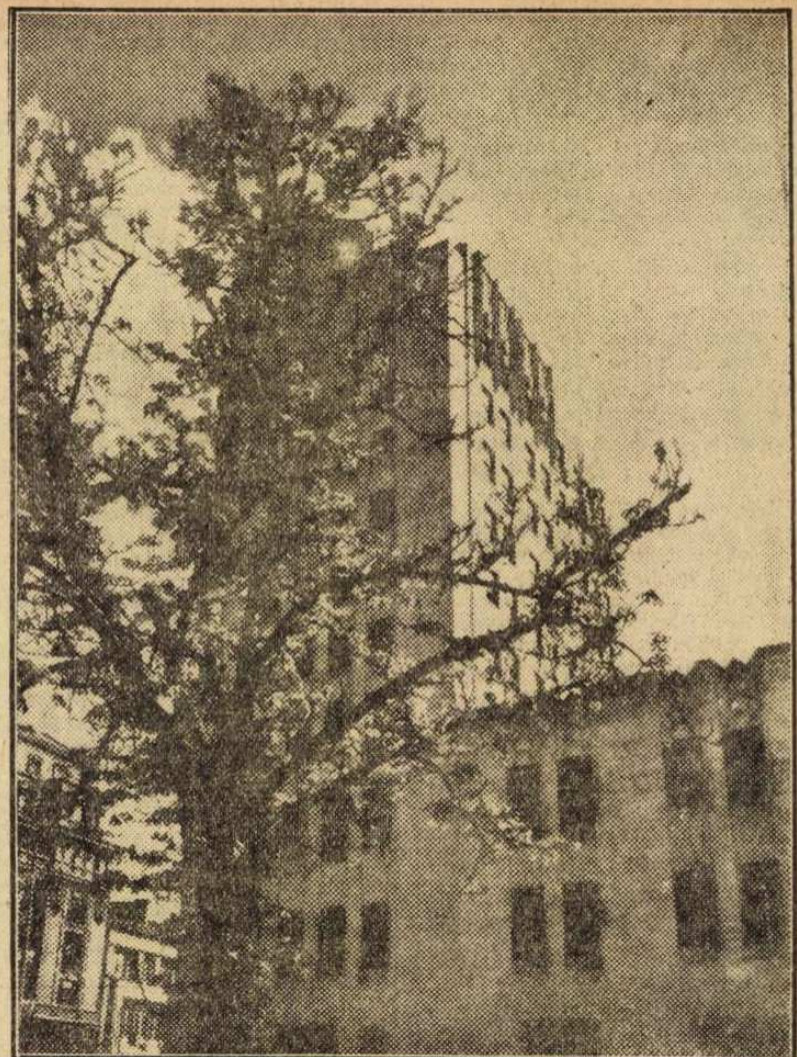
A posta szakvezetősége mindent megtesz,

hogy a hírlapkezelő szolgálat állandóan javuljon. 20 főnyi oktatóbrigád járja az országot és végzi az egyéni oktatást.

Volt azonban a szakvezetésnek egy komoly hibája is. A kezdeti nehézségek idején a vezető káderek helytelenül választotta ki. Nem ismerte fel kellően a kérdés politikai és szakmai jelentőségét, olyan embereket állított a hírlapterjesztés élére, akiknek képességeit és magatartását nem ismerte. A Főosztály részéről is mulasztás állapítható meg, mert túl későn tudatosította az igazgatósági vezetők előtt a kérdés döntően fontos politikai jelentőségét.

Az eddigi tapasztalatok azt mutatják,

hogy ahol a hivatalvezetők és a hírlapfelelősök a hírlapterjesztési munkai politikai fontosságával tisztában vannak, a hírlapkezelés szakmai részét is elsajátították és a kézbesítő szaktársak is jól hasznosítják a szakmai tanfolyamon tanultakat,

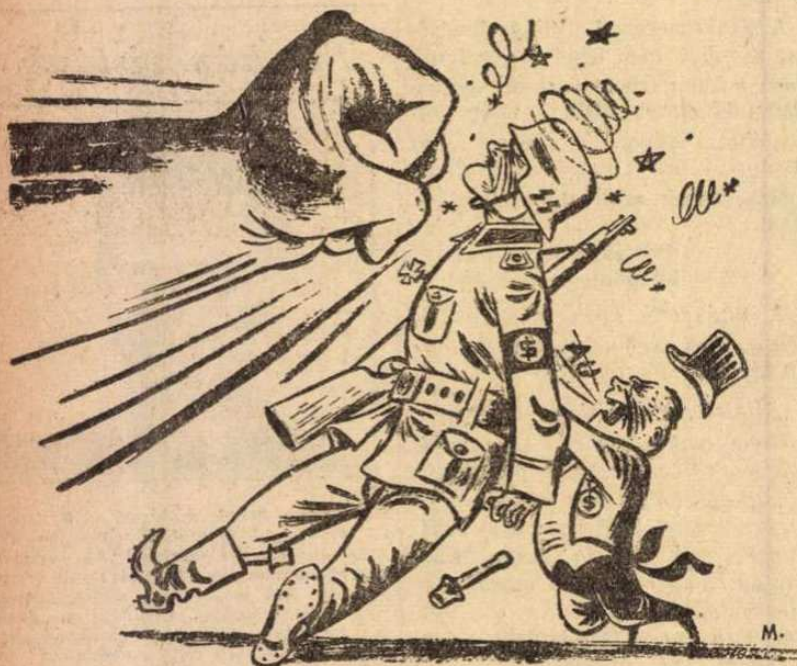

Az épülő román népi demokráciából. A posta-, táviró- és távbeszélő hivatal bukaresti épületeinek egyike.

HÍREK

A soproni postások 16 tagú brigádja Brennbérgyára Ilona-akná-jában, egy műszakon keresztül segítette hős bányászainkat a szénecsatában. A szokatlan munkaviszonyok ellenére, kiváló eredményt ért el a brigád. Különösen kiemelkedik Tolnai Ferenc szaktárs 210, Csaba Ernő szaktárs 196 és Sümegi Margit szaktársnő 170 százalékos teljesítménye.

VAC MŰSZAKI HIVATALNÁL Nagy István brigádvezető brigádja nevében, a pártkongresszus tiszteletére szocialista munkaversenyre hívta ki a hivatal másik négy építőbrigádját. A versenyfeltételek szerint a februárra előirányzott munkákat már 24-ére bevégezték. — Sikeresen zárult a Szabad Nép-előfizetésgyűjtés is. A hivatal dolgozói 50 új előfizetőt szereztek.

...a nyugatnémet hadsereg felállítása ellen

(Megjelent a hollandi postások lapjában.)

A francia és a német postás szakszervezetek közösen harcolnak a békéért

Nagyjelentőségű megállapodást kötöttek a francia és német postás szakszervezetek. A megállapodás értelmében mindkét szakszervezet felhívja a posta dolgozóit, „tegyenek meg mindent, hogy a postát ne használhassák fel a háború anyagi és erkölcsi előkészítésének szolgálatára” és hogy a postahivatalok dolgozói csatlakozzanak a Nyugat-Németország felfegyverzése ellen irányuló tiltakozó mozgalomhoz. Felhívják minden postahivatalt, állítsanak fel széleskörű tevékeny békebizottságot. A német postás szakszervezet meghívja a német demokratikus köztársaság postásainak üdülőibe a békeharc miatt megtorlással sújtott francia postás dolgozókat.

Az áruló Pleven-kormány, gazdája, az amerikai imperializmus parancsára elhatározta, hogy fegyelmi bizottság elé állítja a CGT postás szakszervezetének főtákarát és titkárait, a francia és német postás szakszervezetek közötti megállapodások miatt.

A francia postaügyi minisztérium Duhamel és Frischmann szaktársakat a postai szolgálat alól felmentette. A magyar postás dolgozók mélyes megvetéssel és felháborodással fogadták az amerikai imperialisták csatlósának, a francia kormánynak ezt az újabb provokációs cselekedetét. A magyar postás szakszervezet a szervezett magyar postás dolgozók nevében az alábbi tiltakozó táviratot küldte a francia postaügyi miniszterhez:

„Miniszter Ur!

33.000 szervezett magyar postás dolgozó nevében a legfelfüggesztettabban tiltakozunk a minisztérium azon intézkedése ellen, melyben R. Duhamel és Frischmann kollégáinkat a postai szolgálat alól, szakszervezeti mozgalmi tevékenysége miatt, felfüggesztette. Ez az intézkedés a legdurvább megsértése az emberi és szabadságjogoknak, ezért követeljük azonnali visszavonását.

Postások Szakszervezete.”

Amerikai vereség az Egyetemes Posta Egyesületben

Az Egyetemes Posta Egyesület végrehajtóbizottságának londoni ülésén az Egyesült Államok indítványt tett, hogy a Kínai Népköztársaság küldöttségét zárják ki a végrehajtó bizottságból.

Az imperialisták és csatlósai minden mesterkedése ellenére azonban a titkos szavazás úgy döntött, hogy „egyetemesen nem vitatja meg az amerikai indítványt”.

2000 liter benzinmegtakarítás egy hét alatt a Járműtelepen

A Járműtelepen gépkocsivezető szaktársaink jelentős eredményeket értek el a benzinmegtakarítás terén. A legutóbbi napokban Bánfalvi Miklós gépkocsivezető szaktárs napi 26 százalékos, Hencz Károly és Jármai János szaktársak pedig 17,8, illetve 15,2 százalékos benzinmegtakarítást értek el. A benzinmegtakarítási verseny lendületesen folyik a Járműtelepen és a versenyben résztvevő gépkocsivezető szaktársak a gépkocsik jobb kihasználásával a legutóbbi héten csaknem 2000 liter benzint takarítottak meg népgazdaságunknak.

A bajai postás dolgozók a kongresszusi zászlóért

A bajai postás dolgozók két kézbesítő brigádban, a műszaki hivatalban pedig két távbeszélő-építőbrigádban harcolnak kongresszusi vállalásaik túlteljesítéséért. A versenyben a Kongresszus 1. sz. brigád halad az élen a kézbesítőbrigádok versenyében. A műszaki hivatal Kongresszus IV. sz. brigádja a törlések számát 70 százalékkal, a Kongresszus III. sz. brigádja pedig 75 százalékkal csökkentette. Hegyi István szaktárs vállalását, melyben egy újítás beadását vállalta, már teljesítette. Ugyancsak újítási javaslatot adott be Alföldi János is. Az egyéni felajánlások teljesítésében élen járnak Pálmai István, Peterdy Gyula és Döme György szaktársak.

Az irodalmi pályázat kiértékelése

Szakszervezetünk az elmúlt év novemberében postás jelenetekre és aktuális rigmusokra irodalmi pályázatot hirdetett. A pályázat határideje 1951. február hó volt. A pályázat ideje alatt 42 darab aktuális rigmus érkezett be hozzánk, amelyek nagy általánosságban megfelelnek a pályázati feltételeknek. Azonban ezek nagy része főleg csak üzemi vonatkozású kérdéseket hoz fel, ami egyébként az aktuális rigmus feladata, azonban országos vonatkozásban ezeket használni nem tudtuk.

Az aktuális rigmus-pályázatot

Csetényi Béla Budapest, Keleti posta nyerte meg 100 forint pályadíjjal.

A második és harmadik helyezett Pintér Gyula, Közp. Javító (Pápa) és Domsik András Békéscsaba, 50—50 forint pályadíjjal. Jó pályaműveket küldött be ezen felül Makrai Gyula Lipót közp., Posta Anyaghiatal, Pest-erzsébet 1., Egri Gyula Kiserleti állomás, Budapest 114 hivatal, Budapest 62.

A szindarab-pályázatra tíz pályamű érkezett be. Ezek is jó munkáknak

mondhatók, azonban az írók még nem elég gyakorlottak, így a feldolgozott problémákat nem színpadszerűen, — tehát fel nem használható módon — oldották meg. Kötő színvonalú érzésekről tesz tanúságot

Német Miklós szaktárs, aki két pályaművet is küldött be, amelyek közül az első díjat, 400 forint pályadíjat „Mi mások vagyunk!” című egyfelvonásos jelenetével megnyerte.

Ezenkívül jó érzékről tesz tanúságot és jó témaválasztású Berecki József Budapest 3-as hivatalból beküldött „Nagyapó telke” című pályaműve.

Az első díjnyertes pályaművön kívül beküldött ezidáig még olyan kezdő postás-író ezaktársak munkái, hogy azokat felhasználni nem tudjuk, éppen ezért a második és harmadik díjat kiadni nem tudjuk. Kérjük a postás-író szaktársakat, hogy a pályázat lezárásától függetlenül, küldjék be a szerkesztőségünkbe munkáikat, mert a felhasználható jeleneteket és aktuális rigmusokat egyénileg is jutalmazzuk.

Az irodalmi pályázat bíráló bizottsága.

Hogyan dolgoznak, miről írnak a POSTÁS DOLGOZÓ levelezői.

Pártunk kongresszusának tiszteletére mi, Veszprém 1. dolgozó vállalatuk, hogy egy éjjeli műszakra leszállunk Várpalota szénbányába és munkánkkal segítjük a szénbányában hős bányászainkat. Vállalásunk teljesítése céljából brigádot alakítottunk. A brigádba való jelentkezés önkéntes alapon történt. A jelentkezők nagy száma ismét azt igazolta, hogy dolgozóinkban élő valóság a Pártunk iránti szeretet és ragaszkodás. Így történt, hogy január 20-án, este 8 órakor 31-en gyűltünk össze, köztük 7 szaktársunk. Példikénkor érkezettünk a helyszínre. Bányásztestvéreink már vártak bennünket. Ruffiát, csizmát, felszerelést kaptunk. Csoportunkat két brigádra osztották. Az egyik brigád a Ferencmező, a másik az O-Ferenc aknába szállt le.

A szaktársnők és szaktársak nagy lendülettel, jókedvűen láttak munkához és lankadatlan buzgalommal, példás kitartással dolgoztak egész éjszaka. A műszak befejezése után kicseréltük tapasztalatainkat, majd a fürdőbe menet érdekes szakmai és politikai vonalon mozgó eszmecsereket alakultak ki a postások és bányászok között.

Mielőtt haza indultunk volna, örömmel és bizakodással hallottuk, hogy az éjszakai műszak termelése 25 vasúti kocsival több volt a szokásosnál.

Szöllyös Béla, Veszprém 1.

A Főpostahivatalt január 1-től rendszeres, csoportokra tagozódó munka-

értekezleteket vezetett be. A kéthetente minden osztály minden csoportjánál megtartott értekezleteken az érdeklő dolgozók, a Párt, a szakszervezet helyi képviselőivel és szakszervezetekkel együtt megvitatják elvégzett feladataikat, különös tekintettel a munkájukhoz és egymáshoz való viszonyukra.

Meg kell vallani, hogy ezek a munkaértekezletek vonatkozóan indultak. Dolgozóink előtt azonban feltartuk a gyári és ipari dolgozóknak a szovjet példa nyomán tartott műhely-értekezleteinek építő hatását s akkor az értekezlet elevenebbé vált. Ma már elmondhatjuk, hogy a csoportértekezletek mind eredményesebbek és belőlük a dolgozók éppúgy, mint a szakszervezetek, mind több és több értékes tanulságot szereznek.

A kritika és önkritika volt a legnehezebb kérdés. Minden bizonytalanságért, mert hiányzott a megfelelő ideológiai képzettség. Ahol pedig már bizonyos fokban megvolt, ott még nem tudták helyesen alkalmazni.

Jól oldotta meg feladatát a Főposta vizsgáló osztályán Herczeg szaktárs, aki elmondta, hogy a múltban a nehezebb és könnyebb természetű ügyeket népszerűsége megővése miatt nem szívesen vállalta. Szemináriumi tanulmányai azonban fegyvert adtak a kezébe. Pártunk tanítása megmutatta számára az utat, amelyen a szocializmus építő, a Pártért, a békeért harcba kész kommunistaának járnia kell. Azóta mindig a legnehezebb ügyek intézését vállalja a legszívesebben.

Herczeg István után a többi dol-

gozók is felfedezték azt a pontot, ahol munkájukban javítani való van és egymásután tárták fel azok a hiányosságok, amelyek felett eddig személtünk.

A munkaértekezletek esetenként a társosztályok egy képviselőjét is meghívjuk. Ez a módszer a többi osztályok értekezletére is jótékony hatással van. A Főposta minden osztályán egyre több, már régen elintézésre váró, nemcsak szakmai, hanem mozgalmi feladatot is meg tudunk oldani a munkaértekezletek révén.

Pártunk II. kongresszusára nem fészkelhetünk méltóbban, mint azzal, hogy vállalkozunk teljesítésével, eredményes és jó munkával zárkozunk fel a Párt mögé, a békét védelmező és a szocializmust építő hatalmas táborához.

Horváth Agoston, Főpostahivatal

Mi, érdeklősök, irigylősek olvastuk a Postás Dolgozó legutóbbi számában megjelent „Jobban megy a munka” című közleményben, hogy Szombathelyen már reggel 6 és 7 óra között és vasárnap is kézbesíti a posta a Szabad Népet.

Bizony, Erd 1. postahivatal nem kényeztet el bennünket ennyire. Nálunk a hírlaphétfőzés a többi levélpostai küldeményekkel együtt történik és így örülünk, ha újságunkat délután 2 és 3 óra között kapjuk meg. Mi, érdeklősök, kérjük a szerkesztőséget, hasson oda, hogy az érdeklőzők is már a délelőtti órákban és vasárnap is megkaphassák lapjukat.

Rácz József, Erdőliget, Kartács-u. 2.

(Áprilisban a hírlapterjesztő szolgálatot Erd kézbesítési területére is kiterjeszti a Posta. Ezzel új munkatárs munkabiztosítása válik lehetővé és megszűnnek az újságok késedelmes kézbesítése terén kifogásolt hiányosságok is. Szerkesztő.)

A címzettet megkeressük...

Naponta körülbelül egymillió levél érkezik Moszkvába vonaton, repülőgépen, autobuszon, hajón. Az egész levélpostát egyenesen a „levélfeldolgozó-gyárba”, vagyis a moszkvai főpostára szállítják. Itt kibontják a zsákokat és a leveleket lémládákba kerülnek, ahonnan futószalagon indulnak el további útjukra.

A levélosztályozó tágas helyiségét nappali fényt árasztó neoncsövek világítják meg. A megszámlálhatatlan kisebb rekeszekre osztott szekrények messziről óriási kaptárhoz hasonlítanak. Itt dolgoznak a fűrgekező levélosztályozók. A lányok levelezik a futószalagról a levélsomagokat, szempillantás alatt áttűrik a címet és elhelyezik a megfelelő rekeszbe. A tisztviselők mindegyike valóságos élő térkép: fejükben tartják Moszkva több mint 10.000 utcájának, terének nevét. Szinte ördögös gyorsasággal dolgoznak. Órákint mindegyikük legkevesebb 2100 levelet oszt szét.

Hiányos címzés

Az egyik fiatal lány most egy pillanatra megtorpant, meggyszer elővannak egy levél címzését, azután félre teszi. A szórakozott levélíró ugyanígy ezt írta a borítékra: „Moszkva, Vlagyimirovna Zinaida, 46. szám.” Az utca nevét kifejeztette. Az ilyen „hibás” levelek a „tudakozó asztalhoz” kerülnek. Figyeljük meg egy-egy ilyen levél útját.

Iván Fjodorovics Pesko vesz „kezelésbe” az elégtelen címzésű leveleket. Eppen egy érdekes példány akadt a kezébe. A borítékra csak ennyi áll: „Bikovnak, Moszkva.”

Néhány másodpercnyi gondolkodás után Pesko már ragasztja is a szelvényt a borítékra és ráteszi a pontos címet...

De hiszen Moszkvában sok Bikov lakik. Hogyan lehet oly biztosan tudni, kinek szól a levél?

Pável Boriszovics Bikovnak szól a levél, a síkszíszológépeket gyártó üzem sztahanovista esztorgályosának, akit Sztálin-díjjal jutalmaztak, — válaszulja Pesko. Tévedés kizárva. Tessék, nézze meg, honnan jött a levél? Molotovból. Tehát világos, hogy az ottani esztorgályosok írják neki. Különben is állandó levelezésben állnak egymással. Ezt az újságokból tudom.

A „tudakozó asztalnál” érdekes történetet mondanak el. B. mérnök beutalt kapott gyógyújdulást Szelez-novodszkba. Elutazása előtti nagy izgalomban a beutaló-cédulát, az előre megváltott vasúti jeggyel együtt, véletlenül beletette egy levélbe, amelyet Gorkijba írt. Amikor hosszas keresgélés és töprengés után rájött szórakozottsága „eredményére” a levél már útban volt.

Elohant a főpostára, elmondotta, miről van szó. Megnyugtatták, hogy mindent elkövetnek, jöjjön be másnap. És valóban: másnap reggel visszakapta a levelet. A moszkvai fő-

A kezdődő népszerűség biztos jele

Még egy érdekes levél. A cím: „Moszkva, annak a színésznek, aki a „Bátor emberek” című filmben játszik.” Pesko kis ideig forgatja a levelet és utána ráírja: Gurzo.

Honnan tudja, hogy neki szól a levél? Hiszen a filmben sokan játszottak?

Holtbiztos, hogy neki szól, — mondja nevére Peska. — A múltkor megnéztem ezt a filmet és már a moziban így szóltam magamban: „Jól jegyezd meg magadnak ezt a színészt, mert egészen biztosan sok levelet kap majd, aztán keresheled a címet.” A mi szakmánkban alapos körültekintésre és jó emlékezőtehetségre van szükség. Persze, a leggyorsabb az az volna, ha az ember ilyenkor felnyitná a levelet és így tudná meg, kinek szól. Csakhogy az ilyenről semmi körülmények között nem szabad megtenni; a sztálini alkotmány országunk minden polgárának biztosítja a levéltitkolt.

Vlagyimirovna Zinaidát is felkutatják. Pesko először valami nagy könyvben lapozgat, azután áttelefonál a címosztályra, szóltat feljegyzi néhány Vlagyimirovna Zinaida címet, akik természetesen a város különböző pontjain élnek. Azután ismét lapozgat valamilyen kézikönyvben, kikeresi a szükséges telefonszámokat, odatelefonál a házkezelőségnek, kérdezzék meg, honnan vár levelet Zinaida... Expresszlevélről lévén szó, a címzett egy-két órán belül már meg is kapja.

Egy levél Szovjetunió körüli utazása

És újból lapozgatunk a különféle címárakban, telefonon érdeklődnek minisztériumokban, gyárakban, iskolákban, kórházakban... Olyan levél is akad, amelyiknek borítékjára ezt írta a feladó: „Moszkva, főposta. Kérem, kézbesítsék ki sürgősen oda, ahol a szatlingrádi vizierőművet tervezik. A címet nem tudom. Nagyon hálás leszek érte...”

Az embereket nagyon érdeklik az építkezések — jegyzi meg Pesko. És már írja is a különböző címeket. Ezután még egy ilyen érdekes esetet mesél el.

Tavaly történt. Levél érkezett egy geológusnak, ha jól emlékszem, Grigorjev Nikolajnak címezve. Persze a pontos lakcím nem volt feltüntetve.

Felkutatam. A levél visszajött: címzett elköltözött. Betelefonáltam a geológiai minisztériumban, ahol megtudtam, hová utazott. Utána küldtem a levelet. Mi történt? A levél bejárt az egész országot. Elküldték utána a Tajmir-félszigetre, de mire a levél a rénszarvasfogattal eljutott a geológiai kutatók színhelyére, addigra a címzett repülőgépen Csukotkában utazott. Utána küldték a levelet. Ott sem érte el. Tovább „utazott”, a címzett után a Pamirra, onnan az Urálba, szóval jó párezer kilométert utazgatott, míg végül a címzett kezébe került. A tudós köszönőlevelet írt a postának. Mit tagadjam, jól esett tudni, hogy mi, szovjet postások, becsületesen végezzük a munkánkat.

Esteledik. A futószalag egy pillanatra sem áll meg, a levelek egyre özönlenek. Iván Pesko újabb levélcsomag után nyúl, s közben mosolyogva szól hozzánk:

Bizonyára emlékszik rá, hogyan írta le Csehov egy kislának, Ványa Zsukovnak az esetét, aki „a faluba, nagyapóknak” címezte a levelet. Ha ez ma történnék, komolyan mondom, mindent elkövetnék, hogy Ványa levelet meg is kapja a nagyapó...

E. R.

(Megjelent az Új Világ-ban.)

Szipli György és Szipli József

a táb postahivatal dolgozó Pártunk kongresszusa tiszteletére vállalták 100 Szabad Nép előfizető gyűjtését. Vállalkozást teljesítették, mert február 6-ig már 103 előfizetőt szervezték be.

A debreceni kis hivatalok nemcsak a termelés területén járnak elől, de kulturális vonalon sem akarnak elmaradni. Január 24-én a postás kultúrtábor kistermében valamennyi kis-hivatali dolgozó részvételével jól sikerült könyvtárat tartottak. Vánsa Zoltán (Debrecen 7.) A. Beck „Volkalamcski országát” c. regényét ismertette. Az előadást értékes hozzászólások egészítették ki. Február 17-én a debreceni kis hivatalok dolgozó az MNDSZ postás tagozatával karöltve műsorral egybekötött bál rendezésére készülnek.

KULTÚROSOK A KONGRESSZUSI MUNKAVERSENYÉRT

Megérkeztek a falujáró kultúrosok! — Adják szájról szájra a hírt Kócsárd község lakói, amikor az MDP Postás Szervezete falujáró autója befordul a falu főutcájára.

— Kultúros bácsik — kérdezi az autóról leugró fiatalok egy báránybőrűs három-négy év körüli kislány — tessék mondani gyerekek is jöhetnek az előadásra.

— Persze, hogy jöhetnek, — felelik nevetve a falujárók, de hozzá magaddal a szüleidet is!

A kislány boldogan, sietős léppéssel elindul, aztán tévován visszafordul...

— De hozom ám az öregapámat is! Csöpp gyerekek és öregek egyformán szervezték a közönséget a délutáni előadásra. A jó agitációs munkának meg is volt az eredménye, mert fél négy körül már háromszáz ember szorongott a kultúrteremben.

A Postafőosztály kulturatívái közben összeültek a helybeli pártszervezetek és megfárgyalták, hogy a falu dolgozói hogyan teljesítik a kongresszusi feladatukat. A megbeszélés eredményeként az egyes műsor-számokat a kongresszusi versenyben jó eredményt elért falusi dolgozóknak ajánlották fel. Ugyanakkor a lemaradottakat is megemlésték jobb munkára ösztönözve.

Az előadásnak meg is volt a hatása. Az egyik „kiénekelte” bácsi, amikor gratuláltak neki, tréfásan a kezébe „serecsintet”.

— Ez semmi! A jövőhéten jobban rákapcsolok, akkor hallgassátok meg a rigmust, amit rólam énekelnek.

Egy fiatal menyecske pedig szőrtől-lőve szól a mellette ülő férjének.

Látod, te maffia, mondtam, hogy nem jó a felajánlás! Ha jobb lett volna, most téged is „bemondtak” volna.

Igy dolgoznak vidéken az Országos Kultúrversenyre készülő üzemi kultúrscoprtok. A falujáró kultúrőrök mellett az üzemekben is folyik a kultúr munka.

Például a Lágymányos központban: Az építési csoport csak 80—90 százalékos teljesítést ért el, végül a kultúrőrök elhatározták, hogy ki „csasztyuskazzák” őket.

Az aktuális rigmusoknak olyan hatása volt, hogy azóta a brigád állandóan 100 százalékon felül teljesít. A brigád vezetője büszkén vágta oda a kultúrfelelősnek:

— Márpedig ezentúl rólunk — ha énkelni akartok — csak jól énekelhetek!

A Postafőosztályon történt, hogy az egyik szaktárs a munkaidő alatt járt ki tejet vásárolni. Kritika és figyelemzés nem sokat javított rajta,

mire csasztyuskában kiénekelte. A „nagy közönség” előtt alkalmazott humoros kritika — az aktuális rigmus — után a szaktárs megjavult és a munkaidőjét most már valóban munkára fordítja. Ugyancsak a Főosztályon történt, hogy az egyik brigád kongresszusi felajánlását nem tudta teljesíteni, mert a szakvonal számológépet nem biztosított. Az aktuális rigmus elhangzása után rövid időn belül megkapta a brigád a számológépet, így kongresszusi munkafelajánlását akadálytalanul tudja teljesíteni.

Persze, az Országos Kultúrversenyre készülő kulturatívák szakmai munkájukkal is segítik a kongresszusi munkaversenyt.

Énekes László, a Postafőosztály énekkari felelőse 60—65.000 dolláros évi megtakarítást vállalt azzal, hogy a nemzetközi postaforgalom elszámolását egy javaslattal olcsóbbá teszi. Csikáné szaktárs brigádja a Bp. 72-ben — három tagja táncos-aktív — állandóan 170—200 százalékra teljesíti normáját. A brigádszázlós most is náluk van. Huittka Ernő, a József-központban 266 gépességgel helyett 300-at vállalt és teljesítményét állandóan tartja.

Lehotka Irén, Pintér Jolán, Madarász Géza a József-központban, Nagy János a Keleti-postán, Hermann Ottó Bp. 104, Block Borbála Bp. 40, mind kulturatívák, akik a termelés frontján is becsülettel példát mutatnak. Ezek a „szaktársak” tudják, hogy kulturális nevelőmunkájuk csak akkor érvényesül igazán, ha a termelés területén is az elsők között járnak.

Pártunk felhívása nyomán legtöbb helyen jól kezdtek meg a kultúrverseny előkészületeit.

Megindult az Országos Kultúrverseny!

Kulturatívánk jórésze bebizonyította, hogy jó munkájával — a termelés és a társadalmi munka területén — Pártunk kongresszusának sikerét a kongresszus határozatainak maradéktalan végrehajtását kívánja elősegíteni. Kultúrscoprtjaink többsége megértette, hogy a verseny célja, emelni dolgozó népünk kulturális színvonalát, megismertetni a legcélszerűbb tömegekkel a Szovjetunió élenjáró kultúráját.

Minden szereplő csoport — amely tegyelmelzen dolgozik a verseny végéig — győz, mert munkájával Pártunknak a dolgozók érdekében kifejtett politikáját teljesíti, a békéért folytatott harcunk győzelmét segíti elő.

Kultúrnevelési osztály.

A TÉLI ÜDÜLTETÉSRŐL

A folyó évben bekapcsolódunk a Szakszervezetek Országos Tanácsának irányítása alatt működő egységes üdültetési rendszerbe. Szakszervezetünk keretszámot kapott, hogy az 1951-es évben hány dolgozót üdültelhessen. Dolgozóink igénybevehetik az ország bármelyik szakszervezeti kezelésben lévő üdülőjét, amelyik üzemen van és ahová a Szakszervezetek Országos Tanácsa férőhelyet biztosított szakszervezetünknek.

A téli időnyben férőhelyet kaptunk saját kezelésben lévő üdülőinkben: Hévízen és Mátraházán és a társzakszervezetek kezelésében lévő üdülőinkben: Lillafüreden, Parádán, Sopronban és a Mecsekben.

Az első üdülési csoport megszervezése nem volt jó

Hét darab beutalójegyünk megmaradt,

valvagyis hét dolgozótársunk elcsúszott, hogy élvezze jó munkájának gyümölcsét, az üdülőben való pihenést. Ezt a hibát azonban már kijavítottuk. Dolgozóink jól érezték magukat az üdülőben, mindenki kívánságához képest megtalálta a szórakozási lehetőségeket, így a kultúra, mint a sport területén. Ezt természetesen a dolgozók elmondták itthonmaradt társaiknak. De azt is elbeszéltek, hogy az üdülőben könyvtárak, asztalitenisz, sakk, társasjátékok állnak a pihenő dolgozók rendelkezésére. A természetbarátok részére lehetőség nyílik a gyönyörű erdőkben kirándulások szervezésére. Elmondták azt is, hogy a gyógyfürdőkbe beutalt dolgozók milyen ellátásban, kezelésben részesülnek. A kékszínű orvosi javaslat alapján a dolgozók ingyenesen kapják az üdülőben a gyógykezelést, izsappakolást, orvosi felügyeletet stb. Központi fűtési épületeinkben beutaltjaink nincsenek kitéve a hőmérséklet ingadozásának. Ugyanolyan eredményesen gyógykezelhetők tehát magukat télen, mint nyári időszakban.

Az év első hónapjában Hévízen 20, Mátraházán 40, Lillafüreden 4, Parádán 12, Mecsekben 4 és Sopronban 4 postás dolgozó üdült.

Ütemtervünk szerint a legkisebb hivatalok decentralizáltak az üdültetést. Minden üzem tudja, hogy hány főt üdültethet az 1951-es évben. Az üdültetést az üzemekben a társadalmi biztosi tanács, vagy megbízott végzi, akiknek át kell érezniük a feladatuk fontosságát és a tavalyi hibákat kijavítva, arra kell törekedniük, hogy az üdülés jutalom jellege még jobban kidomborodjék.

Arra kell törekedniük, hogy a dolgozók legjobbjait, akik a legnehezebb fizikai munkát végzik és akik egészségtelen munkahelyen dolgoznak, minél nagyobb számban töltsék szabadságidejüket üdülőben.

Ezért vizsgálják felül társadalombiztosítási funkcionáriusaink a szabadságolási és üdültetési ütemtervet.

Felvilágosító- és propaganda-munkájukkal érjék el,

hogy a fenti szempontokat teljesíthessék az üdültetésben részesülő szociális összetételét tovább tudjuk javítani. A megadott kereteket figyelembe véve arra kell törekedniük, hogy az üdültetési ütemtervet, névszerint is konkrétizálni tudjuk.

Megnehezítette a téli üdültetést eddig az, hogy az ideai szabadságok kiadása eddig vonatolt volt. Nagy részt ugyanis az elmúlt évről megmaradt szabadságolásokat kellett pótlólag kiadni.

Új munkatörvényünk egységesen rendezi a szabadságidőt, igazságos szociális elvek szerint. Eddig egyforma szabadságot élvezett az is, aki könnyebb munkakörben dolgozott, de az is, aki nehezebb, felelősebb munkát végzett. Az új rendelkezés szerint egy évi munka után 12 fizetett munkanap szabadságidő jár, a további munkában töltött évek után és a nehezebb, felelősebb munkái pótszabadság jár a dolgozóknak. Így kedvezményeket biztosít a munkatörvény a felelősebb munkák végzőinek, fiatalokéknak, dolgozó anyáknak stb.

A szabadságok ütemterve összhangban van az üdültetési ütemtervvel. Természetesen a nehezebb, felelősebb munkát végző dolgozók több szabadságot kapnak. Közülük a legjobbakat — a sztahanovistákat — ingyenes üdültetésben részesítjük.

Tettekkel valósítjuk meg elvünket: „A legtöbb érték a dolgozó ember.”

Szítás Margit

Asztali tenisz csapatbajnokság üzemi győztes Debrecen-csapata.

Megkezdődött az alapfokú CSB elődöntője

A postás dolgozók február 3-án kapcsolódott be az alapfokú tornász Cs. B. elődöntőjébe, többek között Debrecenben, Budapestben a dobutcal és a gyújtott tornajeremben férfiak részére volt verseny, míg a járműlepi tornateremben a nő szaktársak mérték össze tudásukat.

Helyes volt:

A Javítóműhelyben jó volt az előkészítés, mert, aki az utcán a Javító-műhely felé haladt, már messziről hallotta, hogy itt valami ünnepélyes dologra készülnek, a tornaterem bejáratánál ugyanis hatalmas hangszóró hirdette népi demokráciánk újabb eredményét, az alapfokú tornász Cs. B. elődöntőjét és annak jelentőségét, pattingó indulók hangja mellett. Ahogy belepünk a tornaterembe, meglepő tisztaság fogad bennünket, a padlózat tisztára fésürolva, az egész terem portalanítva, kellemes meleg, a dekoráció kifogástalan szép.

Hasonló a helyzet a dobutcal tornateremben. Ez a terem is meglepően előkészített, a pontozó bírák és a zsűri asztal példás rendben várja a verseny kezdetét. A versenyeket mindenütt példás rendben folyó figyelemzett felvonulás előzte meg.

A Budapest 72-es és a Tanulóliskola benevezett csapatát a kiírt időben hiánytalanul felvonultatta az elődöntőre.

Nem volt helyes:

hogy a szakszervezeti titkárok nem tették mindnyájan teljesen magukévá az alapfokú tornász Cs. B. ügyét és ezért bizonyosfokú lazasság mutatkozott, mely végső fokon egyes csapatoknak a versenyföldi való távolmaradásában nyilvánult meg. Ilyenek a Készenléti Állomás, Keleti Posta, Alközpont, Erzsébet-központ, József-központ, Rádióműszaki hlv. OV, Postatisztiképző. Különösen feltűnő volt az Erzsébet-központ két csapatának és a Postatisztiképző egy férfi és egy női csapatának távolmaradása, pedig a sportfelelősök a bajnokságra benevezett csapatok részére teljes felszereléseket kaptak, hogy a versenyen indulhassanak.

Súlyos hiba volt, hogy a Járműlepi tornaterem fűtlen volt, emiatt tornászaink közül többen megfáztak és a következő munkanapon a munkából kimaradtak.

Alapfokú tornász Cs. B. eddigi eredményei:

Keleti posta I.	276.88
Budapest 72.	274.07
József-központ	267.07
Tiszti tanfolyam	238.05
Alközpont	219.30

Ebben a csoportban kiemelkedik Galgói szaktársunk, a Keleti posta dolgozóinak 48.45 pontos eredménye. Tanulóliskola (Gyál-u.) 2-es cs. 281.5 Tanulóliskola (Gyál-u.) 1-es cs. 280.9 Tanulóliskola (Gyál-u.) 4-es cs. 272.6 A tanulóliskola csapatából kiemelkedik Virágh Oszkár 48.1, Huber Miklós 48.1, Kunfalvi Endre 47.6, Zámboi Miklós 47.4, Horváth János 47.1 pontos eredménye.

Debrecen	286.1
Karcag	272.9
Miskolc	268.9
Szolnok	256.8
Mátészalka	239.9

Nők:	
Miskolc	195.65
Alközpont	182.90
Pápostá	168.75
Tiszti tanf. b.	154.05
Budapest 72.	153.—
Tiszti tanf. a.	131.75

Amióta tornázom, könnyebben megy a munka,

mondja Galgói János, a Keleti posta csomagnyomozó osztályán dolgozó szaktársunk, ki 42 éves kora ellenére az elődöntőn 48.45 pontos eredményt ért el. Elmondja, hogy ezt az eredményt lelkesítő, komoly előkészületének köszönheti, mert minden edzésen részt vett, sőt irányítja a Keleti posta három csapatának edzéseit is. Mint csapatok oktatója felvilágosította a tornász Cs. B. jelentkező szaktársakat, hogy a sporton keresztül fizikai erejüket és testi frissességüket meg tudják tartani és így napi munkájukat, mellyel a szocializmust építjük, könnyebben véghez tudják hajtani. Galgói János szaktársunk valamilyen a tornasportnak volt rajongója, de ennél tovább nem jutott, mert akkor a tornasport csak vékony réteg számára volt elérhető és közel 20 esztendeje nem foglalkozott sporttal és nem is sportolt. Most, a felszabadulás után, amikor Pártunk lehetővé tette a dolgozók széles tömegét számára a sportolást, kapcsolódott be újból a sportba és amint eredménye is mutatja, nagy sikerrel. Szaktársunkat az üzem-

ben mindenki szereti, mert mind a sportban, mind a termelésben az elsők közé tartozik, oktat, nevel és tudását átadja szaktársainak.

Huszonkét birkózónk vesz részt a Szakszervezetek Szabadfogású Birkózó Bajnokságán

Az első Szakszervezeti Szabadfogású Birkózó Bajnokságon a Postás Szakszervezet 22 versenyzőt indít, hogy összemérjék erejüket a többi nagy szakmák birkózógárdáival, melyek nagy versenymultira tekintenek vissza. Birkózó-szakosztályunk nagy örömmel fogadta a SZOT által kiírt szabadfogású bajnokságot, melynek küzdelmei során fiatal birkózóink olimpiai bajnokainkól tanulhatnak, másrészt pedig az egyes szakmák bemutatják, hogy az egyes súlycsoportokban melyeknek vannak jó és fejlődőképes birkózói.

A postások átérve a bajnokság jelentőségét, versenyre hívták a közalkalmazottak Petőfi SE-nek birkózóit. Birkózóink lövészversenyt sporttelep elvezése óta a Hernád-utca 3. sz. alatt lévő tornateremben tartanak rendszeresen edzéseket, melyek közül néhány a rossz körülmények között, amit a tornaterem fűtelensége és tisztatlansága okoz, annak ellenére, hogy Szakszervezetünk a terem használatáért megfizetesen nagy összeget fizet. Ebben az ügyben sportoszlányunk a kerületi tanácsnál megfelelő intézkedéseket tesz.

A nehézségek ellenére birkózóink komolyan készülnek a versenyekre, jelen esetben a Szakszervezeti bajnokságra. A legutóbbi edzésen is teljes számban megjelentek. Szalai edző, valamint Keresztes Vilmos szakosztályvezető szaktársak irányítása mellett készülnek az előttük álló komoly feladatokra.

Szerkesztői Üzenetek

Sebestyén László, Zamárdi. Panaszát kivizsgálás céljából illetékes helyre továbbítottuk. Az eredményről értesíteni fogjuk.

Dolgozó sell. Nem közöl neveket, helyet, időt, vagyis ellenőrizhető adatokat. És ami a legényesebb: levelet elfelejtette aláírni. Így nem foglalkozhatunk leveleivel.

Szabó Béla, Háromfa. Lapunknak új címére való megküldése iránt intézkedünk.

Többeknek. A Postás Dolgozó terjedelménél fogva szépirodalmi vonatkozású írásokat csak egészen kivételes esetekben közölhet. A bírálata hozzánk beküldött írásművekkel azonban a jövőben is szívesen foglalkozunk s e téren próbálkozó szaktársaink és szaktársainkat útbaigazítással és tanácsal készséggel segítjük.

Varga Ferenc és neje, Postás Ottó, Budapest. Kérését nem teljesíthetjük. Hírdetéseket még akkor sem közölhetünk, ha fizetnek érte.

Arató Béla, Erdély. Köszönjük lapunk iránti szeretetét. A sajtóhírbakat, a magyartalan kifejezéseket és a pongyola mondat szerkesztéseket illető kifogásai tényleg alaposak. Bizony megérdemeltük a fejmosást. A jövőben még nagyobb gondot fordítunk a tartalom mellett a külső, irodalmi formára is.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete. Felelős kiadó: Mészoly Géza. Felelős szerkesztő: BASTA REZSO. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Benczúr-u. 27. Megjelenik minden hó 10-én és 25-én. Telefon: 428-777. Szakszervezeti tagoknak díjtalan. Nyomatott a Szilva Lappnyomda körforgógépein. Budapest, VIII., József-körút 5. Felelős nyomdavezető: KULCSÁR MIHÁLY

Új társadalmi szerv alakult a Postánál

Szerkesztőségünk örömmel jelenti, hogy a Főosztály és a miskolci igazgatóság megalakult a Salbart (Salgótarján) Látogatók Barát Társasága. Az új társadalmi szervbe egyre több tag jelentkezik. A Salgótarján látogatók száma erősen szaporodik és már programjukba vették, hogy harcot indítsanak a Főosztály és a miskolci igazgatóság Salgótarjánba való áthelyezéseért.

Ahogy mi a társaság eddigi működését nézzük, erre minden alap megvan. Ezt bizonyítja a Salbart fölötti jeleltése is, ami a többiek között lezögezi:

„Fáraadságot és költséget (államköltséget) nem kímélve bebizonyítottuk, hogy a legnagyobb erellyel látogatjuk a salgótarjáni postahivatalt. Ezen a téren kiváló eredményeket tudunk felmutatni. Például január egytől huszadikáig társaságunk huszonnyolc tagja látogatta meg Salgótarján. Ez azt jelenti, hogy átlagosan naponta 18 szaktárs tartózkodott Tarjánban. Terbe vettük ennek a számnak a kétszeres túlteljesítését.”

Ajánljuk a Salbart és a Főosztály felé, hogy kutassa ki azokat az okokat is, ami miatt ilyen szívesen látogatják a szaktársak ezt a szép bányaváros. Lehet ugyanis, hogy a most folyó „széncsata” a vonzerő, de esetleg a jó levegő, vagy a ter-

mészeti szépségek miatt emelkedik ilyen rohamosan a Salbart taglétszáma. Ha az utóbbi esetek az okok, akkor illyesféle jelmondatokat kellene a Főosztály és a miskolci igazgatóságok kifüggeszteni.

„Használja fel a hivatalos küldetését és élvezze a salgótarjáni természeti szépségeket.”

vagy

„Jöj el hozzánk és ne légy dőre Jó a Tarján levegője.”

SZENTES I. POSTAHIVATAL asztali tenisz csapata a kerületi II. osztályú bajnokságban erős mezőnyben a 2. helyezést érte el.

KISUJSZALLAS hivatal dolgozói országos postás viszonylatban is nagyszerű eredményt értek el a Szabad Nép előfizettséggyűjtő-mozgásban. Január 28-ig 130 új előfizetőt szerveztek be és ezzel helyi járási és megyei viszonylatban is első helyen állnak az előfizettséggyűjtési versenyben.

Értesítjük a szaktársakat, hogy szakszervezetünk távbeszélő hívó számai megváltoztak.

Az új számok: 428—773, 428—774, 428—775, 428—776, 428—777, 428—173, 428—174, 428—735, 428—736, 428—737, a kerületi titkárság 420—176.